

Ελληνική Εταιρεία Γεωγραφικών Μελετών
«Ο Στράβων»

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ας αρχίσουμε με την συνάντηση της Παρασκευής, 28 Φεβρουαρίου, στον Λευκό Οίκο. Μη αποδεκτό ότι η πυγμαχία μεταξύ του Προέδρου Trump και του Ουκρανού Ζελένσκυ, έλαβε χώρα σε δημόσια, ήτοι παγκόσμια θέα. Ο τύπος είναι μέρος της ουσίας. Πέραν όμως της θλιβερής διαπίστωσης, εμείς εκτιμούμε ότι ο κ. Trump, ομιλούσε λογικά και ευρίσκετο εν δικαίω. Ήταν ο συνομιλητής του ο οποίος, υπό την πίεση, εσωτερικών ή και άλλων εξωτερικών παραγόντων, δεν ήθελε να αντιληφθεί τις στρατηγικές προτεραιότητες της Administration και το τί αυτές σημαίνουν για την Ουκρανία και την κατάστασή της σήμερα. Ατυχώς οι Ουκρανοί, εναπέθεσαν τις τύχες της χώρας στην Ουάσιγκτων και το Λονδίνο, ενώ τώρα μόνο το δεύτερο, για δικούς του λόγους, επιμένει στην πολιτική της μετωπικής αντιπαράθεσης με την Μόσχα, στο θέατρο επιχειρήσεων της Ουκρανίας.

Είναι λογική η παρατήρηση Trump, ότι η Ουκρανία θα μπορούσε να σύρει τα πράγματα σε Τρίτο Π.Π. *«Και εωρακώς μεμαρτύρηκε και αληθής η μαρτυρία αυτού».*

Είναι απογοητευτικό ότι η ΕΕ, με ή χωρίς το Η.Β., έμεινε για τρία χρόνια στη γραμμή «υποστηρίζουμε μέχρι τέλους την Ουκρανία», χωρίς να καταθέσει έστω ένα περίγραμμα ανακωχής αρχικά, και στην πορεία οριστικής συνθήκης ειρήνης. Ήταν υποκρισία ή διανοητική νωθρότητα; Ή, ακόμη, σκοπιμότητα από τους σημαιοφόρους του πολέμου;

Τα πρώτα ψήγματα ευθύνης και πραγματισμού φάνηκαν την Τρίτη, 25 Φεβρουαρίου στην συνέντευξη Macron στο Fox News, όταν ο Γάλλος Πρόεδρος ξεδίπλωσε την θέση του για τον χρονισμό μιας ειρηνευτικής διαδικασίας.

Στο Λονδίνο. προχθές Κυριακή 02 Μαρτίου έλαβε χώρα ένας σπουδαίος αγώνας: ο ΠΘ Keir Starmer προσπαθεί να διαχειριστεί την διαφαινόμενη αποτυχία του Η.Β. να συνεχίσει την διά της Ουκρανίας συμπίεση της Ρωσίας και, ως συνέπεια αυτής, την υποβάθμιση της Γερμανίας και της σύνολης Ε.Ε.

Στον αγώνα αυτό, για κάποιο λόγο, έχει προσελκύσει και την Γαλλία, καλό αλλά αδύναμο υποκατάστατο, μετά την στρατηγικά φρόνιμη και αναγκαία μεταστροφή

των ΗΠΑ. Το Η.Β. , που εξ αρχής δεν υποστήριξε την ειρήνευση στην Ουκρανία , με επιδειξιότητα μεταγγίζει την δική του πολιτική ως ευρωπαϊκή, και προσπαθεί να αλλοιώσει εκ του πλαγίου την πολιτική Trump. Μέσα από πολυμερή σχήματα, θα είναι παρόν και την επόμενη ημέρα στην Ουκρανία και θα επιδιώξει να φορέσει στην ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας, ένδυμα βρετανικό.

Όπως και αν έχουν τα πράγματα, η Γερμανία θα αποκαταστήσει την σχέση της φυσικής ανάγκης της, δηλ. να προμηθεύεται φθηνό φ.α. από την Ρωσία. Δεν γίνεται αλλιώς για πολύ καιρό. Υπό την έννοια αυτή, η Γερμανία, αντικειμενικώς εξυπηρετείται από τυχόν επιτυχία της επί του ουκρανικού πολιτικής Trump, εφόσον όμως προκύψει κάποια κατανόηση μεταξύ Friedrich Merz και Donald Trump.

Ως προς την Ελλάδα, η χώρα μας θα πρέπει να συνεννοηθεί με τον Πρόεδρο Trump, αξιοποιώντας τις περιφερειακές συμμαχίες της, να αναζητήσει δημιουργικό τρόπο αποκαταστάσεως επικοινωνίας και συνεργασίας με την Ρωσία, μη εξαιρουμένου του πολύ σοβαρού πεδίου των διορθόδοξων σχέσεων, να αντιμετωπίσει ευθαρσώς τα συνεχή ολισθήματα των Βρυξελλών (Kaja Kallas), και να εμβαθύνει στα Βαλκάνια, επ' αμοιβαιότητα, την σχέση της με Βουλγαρία, Σερβία, Ρουμανία, έξω από το στενό πλαίσιο της Ε.Ε.

Αλλά πάνω απ' όλα να αποτρέψει την νόθευση της πολιτικής της Ε.Ε. σε θέματα ασφάλειας και άμυνας, με την συμμετοχή παραγόντων εκτός Ε.Ε. αλλά εντός ΝΑΤΟ.

Για να προκύψουν αυτά, πολλά απαιτούνται να γίνουν στο Μέγαρο Συγγρού.

Στράβων ο εξ Αμασείας
Αθήνα, 4 Μαρτίου 2025